

Jumala armastus

„Sest nõnda on Jumal maailma armastanud, et ta oma ainusündinud Poja on annud, et ükski, kes usub temasse, ei saaks hukka, vaid et temal oleks igavene elu.“ Joh. 3, 16.

Minult armastus võis maailma päästa; tema andis selleks kõige parema, mis üldse võimalik. Jumal nägi inimsoo viletsust ja tõendas, et tõelik armastus on kindlam surmast. Vabatahtlikult selgest armastusest nõustus Taewa Isa lahkuma oma Pojast, ja teda saatma surma. Waadake, mis suguse armastuse Isa meile on annud!

Jeesus mõistis oma Isa armastust kadunud maailma vastu; juba igavese ajast oli ta armastust maitanud ja sai ise armastuseks.

Tema tuli siia maailma ja elas patuste seas. Kõik, mida tema Isa omas, ja mis ta oli temale annud, ta andis jelle maailma jaoks, ütles end lahti taevalikudest varadest ja mõnujulistest, et „otstida ja päästa mis on kadunud.“ Selles väljendubki Kristuse armastus.

Jeesus tuli siia maailma, et elada teiste jaoks ja surra teiste eest. Kõik, mida ta omas, ta andis teistele; mis ta sai, seda ta andis igatsejatele. Ta uuris Pühakirja, wiibis terwed ööd pahvetes, kõneles homnikust õhtuni külades ja majades, järvelaldal ja mägedes, kõrves ja koguduselodades, et avada rahvale Jumala armastust. Ta arstis haigeid ja aitas kõiki, kes jõudsid uskuda, aga endale ta mõtles wähe. Ta oli lugematul furdadel näljas ja janus. Kui teised puhkama heitsid, siis ta kõneles oma Isaga taewas, kinnitades nõnda end oma uue tööpäewa jaoks. Do, milline armastuse eeskuju kõikide aegade jaoks! Jeesus ei jutlustanud mitte religiooni wälisest wormi, vaid tema religioon avaldus endahwerdamises. „Otskui tema oli armastanud omaffeid, kes maailmas olid, nõnda on ta neid armastanud otjani.“ (Joh. 13, 1.)

Kui lõpuks maailma ewangelisatsioonile oli pandud alus, nii kui see Pühakirjas oli ette kuulutatud, siis ta läks armastuse sunnil Wolgatalle, et surra patuse inimsoo päästmiseks. „Tõesti, meie haigusjed on tema enese peale wõtnud ja kõik meie walu kannud; aga meie arwamine teda tema enese siia pärast wigaseks tehtud, Jumalast peksitud ja waewatud olemat. Aga tema on meie üleastumiste pärast haawatud ja meie ülekohtu pärast ära rõhutud; karistus oli tema peal, et meil pidi rahu olema, ja tema murekude läbi on meile terwis tulnud.“ (Jeej. 53, 4. 5.). Jah, see oli meie Onnistegija armastuse ohwer meie eest.

Kuid sellele ohwirile pidi Jumala plaani jä-

rele järgnema veel üks teine ohwer. Jeesus ütles oma jüngeritele: „Otskui sina mind oled läkitanud maailma, nõnda läkitan mina neid ka maailma.“ (Joh. 17, 18.). Sellega ta ei mõelnud mitte ükki tol ajal elawaid jüngerid, vaid ka neid, „kes nende sõna läbi minu siisse usuvad.“ S. 20.

Nende sõnadega kutsub Jeesus sind ja mind samasugusele elule, tegutsemisele ja püüdmisele, kui tema seda ette elas. Müüd on furd meie käes pühendada enmast elawana, pühana ja Jumalale meelepärase ohwirina teiste heaks. (Room. 12, 1.). Meie oleme Kristuse jüngeritest kirjutatud sõna läbi usklikuks saanud. Meie oleme Isa, Poja ja Püha Waimu nimel ristitud ja sellest ajast alates on nende ülesanne meie omaks saanud. Ristimise läbi me oleme teinud töotuse, et me tulewikus enam ei ela enesele, ega maailmale, vaid sellele, kes meie eest on surunud ja üles äratatud.

„Sest et Jumala armastus on wälja walatud meie südamesse Püha Waimu läbi, kes meile on antud.“ (Room. 5, 5.) Kui see armastus tungis Abrahami südamesse, ta oli walmis ohwerdama oma poja. Kui Joosepi süda täitus Jumala armastusest, ta ei nõustunud patu kiusatustega. Kui Mooses sai jelle armastuse osaliseks, ta ei tahtnud, et teda pidi waaraw tütre pojaks hüütama, vaid ta wõttis ennem Jumala rahwaga waewa näha, kui üürise aja patu rõõmu maitsta, ja arwas Kristuse teotust suuremaks rikkuseks, kui Egiptuse maa wara.“ (Gebr. 11, 25. 26.).

Kui see armastus tungis meie südamesse, kas sul on veel meeles milleks me siis tahtlikud olime. Ükski ohwer ei olnud meile liiga suur ega ülesanne liiga raske. Meie ridades oli küllalt isikuid, kes misjonialtarile ohwerdasid suuri ohvreid. Mõned lahkusid Jumala tõe pärast heapalgalistelt kohtadest, teised müüsid oja oma warandusest, andes jelle Jumala riigi lewitamiseks. Mõned ohwerdasid oma nooruse, teised oma terwise. Nende ohwer oli käiuslik. Argu ükski tundku pettumust ega muutugu kannatamatuks, kui kõik elus ei ole läinud nii, kuidas wafst soowisime. Ükski meist ei ole end ohwerdanud maie kasu mõttes, vaid mõeldes Jlm. 22, 12 salmis nimetatud tasule. On hea endas uendada esimeste usupäewade meelst.

Taewas ei kahetse oma annetatud ohwri üle. Veel täna kannab Jeesus hoolt ewangeeliumitöö eest, ja teeb seda maailma lõpu ajani. Ükski ei ole juutnud aastatuhandete jooksul muuta tema armastust meie vastu. Walitsegu ka meie seas sama meelusus. „Sest mina arwan, et seesinase aja kannatamisjed ei ole ühtegi wäärt au vastu, mis meile peab ilmutatama.“ (Rooma 8, 18.)

Patt ja lunastus

„Seepärast otsekui ilhe inimese läbi patt on maailma hõise tulnud, ja patu läbi surm, nõnda on surm kõigide inimeste hõise läinud, sest et nemad kõik on pattu teinud.“ Room. 5, 12. Patt teeb meie elu viletsaks ja inetuks. Ta on meie suurim waenlane ja tema lõpp on surm. Jumala igawene nõu on inimesi õnnelikuks teha, kuna patt lahutab meid Jumalast. Inimese wiimseks küsimuseks, wõideldes patuga, on küsimus: Kuidas ma saan koostöölasse Jumalaga?

Et waenlast wõita, selleks peame tutvunema tema sõjariistadega ja wõitlusmeetoditega. Sama lugu on patuga. Bühäkiri nimetab pattu pettuseks. Juba Eewa ütles: „Madu pettis mind.“ Paulus kirjutab: „Aga patt, kui ta maad sai leidnud käsiõna läbi, pettis mind ja tappis mind seesama läbi.“ Rooma 7, 11. Nii, patu nagu on petlik, aga selle lõppaste wiib kindlasti Jumala käskudest üleastumisele. Et patt algul oma tõsist nagu ei näita ja selle tagajärjed alati end silmapiltselt tunda ei anna, siis paljud sirutawad temale tahtlikult käe. Roguja ütles: „Et mitte kobe ei tehta seda wiisi, kui kohus mõistetud kurja töö peale, seepärast on inimese laste süda nende ees täis kurja tegema.“ Rog. 8, 11.

Alates meie mõtteilmaga, meie meelsusega, patt püüab jõuda täiussele. „Aga igaihte kiusatakse, kui teda tema enese himudest weetakse ja ahwatletakse. Pärast kui himu ennast vastu saanud, siis toob ta patu ilmale, aga kui patt saab täiesti tehtud, siis sünnitab tema surma.“ Jak. 1, 14, 15. Meie mõistame patu salajast wäge paremini, kui peame meeles, et selle taga seisab saatan, kes on patu algataja. Nii kui juba alguses üteldi inimesele, nii öeldakse ka meile: „Eks see ole nõnda, kui sa head teed, siis saad sa andeks; aga kui sa ei tee head, siis magab patt ukse ees ja tema himu käib ju peale, aga sina pead tema üle walitsema.“ 1. Moos. 4, 7.

Meie ümbrus on täis kõiksugu meelitusi ja kiusatusi, mis iga päew meie peale mõju avaldavad ja meid patustama meelitawad. Kuid samal ajal manitseb meid Jumala Waim: „Aga sina pead tema üle walitsema.“ Paulus hoiatab „et meid saatanast ei pea petetama, sest tema mõtled ei ole meil teadmata.“ 2. Kor. 2, 11. Kes aga patuga sõbrustab, see asetab end suure waenlase poolele, ja saab temast wõidetud. „Eks teie ei tea, et kelle julaseks teie heidate sõna kuulma, selle julased teie olete, kelle sõna teie kuullete, olgu patu julased surmaks ehk sõnakuulmise julased õiguseks.“ Room. 6, 16. Ilma meie nõusolekuta ei saa kurjus meid oma wõimu alla wõtta. „Saatan äratas isegi kõige paremates inimestes halbu mõtteid ja tundeid; aga kui neile maad ei anta, waid põla-

takse ja surutakse alla, siis jäädaakse süüst puhtaks ega aivatleta ka teisi endariiwetamisele.

Kristus annab kõigile jõudu, kes selle poole püüawad. Ilma inimese nõusolekuta ei saa saatan ühtki inimest ära wõita. Riisajal ei ole wõimu walitseda inimese tahte üle, wõi teda patustama sundida. Ta wõib meid küll rahutuks teha, aga mitte patuga riiwetada, hirmutada, aga mitte meie üle wõinust saada.“ (E. G. White). Kes aga end patu vastu ei kaitse, see wajub aste-astemelt alla, ja lõpuks langetab saatan ta weel sügawamale, kui ta ise on. Kuna saatan usub Jumala olemasolusse, kuigi wärisedes (Jak. 2, 19) ta saadab inimesed Jumalat salgama. Willine kawalus ja pimestamiskunst waenlase poolt! Patt tungib aga ka usulisele alale ja seda ebawagaduse katte all. Parimaks näiteks sellest on juudid Kristuse ajal. Isegi wiimisel kohtupäewal tulewad paljud ja ütlevad: „Issand, Issand, eks meie ole sinu nimel prohweeti wiisil rääkinud ja sinu nimel kurje waimusid wälja ajanud ja sinu nimel palju wägewaid tegusid teinud? Ja siis tunnistan mina neile: Mina ei ole teid elades tunnud, taganege minust ära, kes teie ülekohut teete.“ Matt. 7, 22, 23.

Kõiki neid hädasohte, millega patt meid ähwardab, arwesse wõttes hüüab iga usuwõitleja, nii kui Joošawat: „Meie Jumal, eks sa tahta nende peale kohut mõista? Sest meie sees ei ole rammu selle suure hulga vastu, mis meie peale tuleb, ja meie ei tea mitte, mis meie peame tegema, waid sinu peale waatavad meie filmad.“ 2. Mja 20, 12. Wõideldes pimeduse wõimudega ja patuga me wajame palju enam jõudu ülewast. Siiski ühelgi ei ole waja araks saada ega meelt heita. Argu ükski pidagu oma wigu parandamatuiks. Me wõime wõidukindlast ja wainustawalt korrata Pauluse sõnu: „Aga kus patt patt on suurenenud, seal on ka arm saanud ülirohkeks, et otsekui patt on walitsenud surmaks, samuti ka arm walitseks õiguse kaudu igaweseks eluks, Seesuse Kristuse meie Issanda läbi.“ Room. 5, 21. Kes seda Kristuse läbi pakutud armu vastu wõtab, sellele antakse ka wäge pattu wõita ja uut elu elada. See inimene on teadlik selles, et Jumal patuseid armastab ja pattu wihkab. Tema tahtmine on patu kaotada ja patustajat sellest ära päästa. Minult see, kes ei tahta lahkuda patust, peab ühes sellega huffuma. Wiimises kohtus ei mõisteta ühtki sellepärast huffa, et ta oli patune, waid et ta lunastust vastu ei wõtnud ega tahtnud, et Kristus tema üle oleks walitsenud.

Issand andku meile jõudu wõiduks, et meie wiimised sõnad wõiksid olla: „Aga tänu Jumalale, kes meile wõinust annab meie Issanda Seesuse
Ainetel M. B.

Kristlikud elureeglid

1. Andumuse läbi õnnistuseks teistele.

(Room 12, 1—8.)

Kristlikud elureeglid, nii kui neid Paulus esitab, on temale nii tähtsad, et ta oma lugejaid puhalikult Jumala südamliku halastuse läbi manitseb. Ja tõesti mis aitab usk, kui see end meie elus ei ilmuta. Esmajärguliselt tähtis on, et meie annaksime oma ihu ohvriks, see tähendab, et meie end täielikult Issandale annaksime. Pole küllalt wagadest sõnadest, vaid tähtis on täielik andumus. Kui oleme jeda teinud, siis Jumal juhib meid mis meil teha ja millest hoiduda. Siis on meile endastmõistetav, et meie ei pea maailmale sarnanema, et meie ei tee tema moodide ja kommete järele. Siis me oleme Jumala käsutada kus ja kuidas ta tahab meid tarvitada.

2. Järgida igas olukorras Kristuse eeskuj.

On vaja igas elu olukorras tõendada Jumalale andumust ja end kõiges temast juhatada lasta. Kui Püha Waim meid wennialiku armastusega täidab, siis meie ei saa silma ees lahked olla ja tagaselja teistest paha rääkida. Siis meie ei saa ka patuga sõbrustada, vaid me peame teda wiikama. Krietus on kristlane kõiges aus ja õiglane. Perekommas ta näitab, et temal on kaastundlik süda; ta on rõõmus lootuses, kannatlik ahastuses ja jääb kindlasti paksesse. Ta on kõigjal awituswalmis, kus jelleks ainult võimalus esineb. Ja kui teda tagakuusatakse, siis ta õnnistab, nii kui jeda tegi Kristus.

3. Olge rahunõudjad. (Room. 12, 16—21.)

Olge isekeskis üksmeelsed — mida see tähendab? Seda ütleb meie Paulus. „Sest seesamagune meel olgu teie sees, mis Kristuse Seesuse sees ka oli.“ Wilippi 2, 5. Kristuse meel oli ennast jalgaw armastus.

Kui meil on see meel, siis ei ole meil raske rahu hoida. Siis meie ei ihaldagi, et meid tunnistataks ja austataks. Siis me oleme heal meel wäheha kohaga rahul. Kui tahame tõelisteks rahulasteks saada, siis peame enestele külge harjutama kolm põhimõtet:

1. Mina ei alusta tüli.
2. Mina ei võta osa tülitsemisest.
3. Mina ei wala õli tulle.

Kui meie nende põhimõtete järele elame, siis on maailmas palju wähem tüli ja meie ei võta jellest ial osa. Siis ei ole meil raske isegi waenlast võita.

4. Olgem kui kristlased ülemusele sõnakuulelikud.

(Room. 7, 1—7.)

Ülemus, jeda Paulus siin mõtleb, oli tol korral paganlik. See oli keiser Nero walitsus, kes oli julm ja werejanuline mees. Ja siiski kirjutab Paulus, et peab olema kuulelik walitsuse wastu, sest see on seatud Jumalast. Need sõnad maksawad weel tänagi. Kes nüüd paneb ülemusele wastu, see paneb Jumala korrale wastu. Kui ülemus ei ole niisugune, kui meie soowime, siis armustamise läbi see ei muutu paremaks. Pakswetamise läbi võib see paremaks muutuda. Nii kirjutab Paulus Timoteosele, et peab tehtama palumisi, paksweid ja tänamisi kõikide inimeste eest, kuningate ja kõikide eest, kellel kõige ülem meelewaid. Ürgem unustagem jeda nõuannet. Wõiudu oleme ise jelles jüüdi, kui oluforrad muutuvad wäljakannatamatuiks.

5. Elagem armastuses, waadates Kristuse tulekule. (Room. 13, 8—14.)

Wõrreldele aja märke Jumala Sõnaga näeme, et Kristuse tulek on tõesti lähedal. Peame hoolfasti walmistama selle wastu. Mis on waja selleks? Kes elab oma Õnnistegija tuleku ootel, see ilmutab armastust oma ümbruskonnale. Sellele pole waja welda: ja ei pea jeda wõi teist paha tegema. Püha Waim on Tema südamesse walatud ja tema tegutseb sellega kooskõlas. Tema juurim soow on ka teistele teatada Kristuse tulekust ja neid sellele ette walmistada.

6. Mitte kohut mõista. (Room. 14, 7—12.)

Kui selgesti ja otjustawalt keelas Kristus kohutumõistmisse, aga jeda jatkati ka apostlite ajal. Seepärast kirjutab ka Paulus selle üle. Meie ülesanne ei ole kohut mõista, vaid ise paremini teha. On suur wabe, kas me käitume effijaga kui preestrid wõi hukkamõistjad. Seda wiimast keelab Püha kiri otjustawalt. Jumala rahwas peawad olema preestrid. (1. Peetr. 2, 9.). Nähes teiste nõtrusi, ärgem arwustagem, vaid astugem Jumala ette ja pakswetagem. Ainult see toob abi nii effijale kui jellele, kes teist parandada püüab. „Paksjud püüawad teiste eluwiiise parandada, wõttes käsile selle, mis nad peawad ekslikuks harjumuseks. Nad lähewad nende juure, jeda teawad effituses olewat, ja näitawad neile nende wigu; nad ei ojuta siiski peenetundeliselt õigese põhimõttele. Niisugune kohklemine ei anna soowitud tulemust. Tahtes teisi noomitada, me jageli kutsume wälja teiste wõha ja tekitame rohkem kahju kui kasu. Ürge jälgige teisi, et näidata nende wigadele ja eksimistele. Speatage eeskujul abil.“ (Lunnist. 6. a., lhf. 336.)

Ohvrinädal 21.—27. mail

Mõningail põhjusil lihtsime tänavuse ohvrinäda, mis pidi olema mai alul, sama kuu lõppu.

Kõõmüstavalt võib teatada, et läinud aasta ohvrinäda eesmärgi me saavutasime Jumala abil ja kaasusulike ohvriwaimu läbi.

Tänavu me usume veel suuremat õnnistust näha. Töö on suurenenud, abipalweid tuleb kõigest, aeg on tõsine, seepärast on tänavu suur üleskutse kõigile kaastöölisele ja usklikule, tuua suurimat ohvrit kui kunagi enne. Kui on veel keegi, kes seni pole osa wõtnud ohvrinädalast, siis on see praegu wõimalik teha ja toetada Jumala tööd, mis kiikl pea oma lõpule jõuab.

Liidu nõufogu on selleks väga tähtsa otjuse wastu wõtnud, mille siin ära toon:

Otsus nr. 101.

Ohvrinäda töö edustamine.

Kuna meile on otjastavalt öeldud prohveti kuulutuse waimu poolt, et „me läheneme selle maailma ajaloo lõpule ja Jumala töö eriharudes tuleb jätkata töötamist palju suurema eneseohwerdamisega kui siit saadit,“ ja

et „koguduse liikmed peaksid kasutama kofuhoidu ning olema eneseohwerdajad, et mitte maha jääda üheski heas andes. Me oleme siin wõõrad ja majalised, kes otjivad paremat maad ja iga hing peaks tegema lepingu Jumalaga ohwerdamise läbi. Neg hingede päästmiseks on liiklike ja mis eales pole tarwis isiklikes huwides, peaks toodama tänuohwrina Jumalale. Ja on ka nende kohus, kes töötawad sõnaga ning õpetamisega, olla niisama ohwri-meelsed“, ja

kuna ohvrinädal on otjutunud rikka waimuliku õnnistuse allikaks ewangeeliiumitöölisele ja liikmeile üle laia maailma ja on olnud suureks edusammuks meie töös ja

kuna mitte kõik meie usklikud ja mõnel pool ka liitude ning asutuste töölised ei naudi neid õnnistusi täiel määral,

me soovime:

1. Liidu asutuste juhatajad ja jutlustajad pööraku suurt tähelepanu sellele asjale, et tõmmata kaasa iga uskliku ja töölise sellesse suure üritusse.

2. Ohvrinäda töö juhatamine lasuks peamiselt liidu esimehe, liidu asutuste, juhatajate ning kassapidajate õlgadel, ja et uuritaks wõimalusi parimate ohwerdamis-meetodite kasutamiseks meie asutustes.

3. Ohvrinäda waim kantaks kõikidesse meie kodudesse, nõnda õpetades rahwast ja eriti noorjugu tahtlikkus enese huwidesest lahkiütlemises ja Jumalale ohvri toomises.

4. Liidu asutuste juhtiwatel kohtadel olewaid isikuid ning usuiuhingu karjaseid palutaks anda head eeskujut oma alamaile tahtliku annetusega.

5. Isiklike üleskutseid tehtaks igale töölisele liidu ja asutuste juhtide poolt, julgustades neid andma wastawa osa oma palgast; ja juhul kui see summa otjutub ühefordse tasumisega liiga suureks, antagu wõimalusi jeda tasuda kolme kuu jookkul.

6. Et ohvrinäda eelse hingamispäewa jaoks koostataks eriprogramm.

7. Et meie igal ohvrinäda hommikupalwusel juhitaks tähelepanu annetamisele.

8. Et meie töö juhtide selleskohaseid artikleid trükitaks meie lehtedes.

9. Et tehtaks iga wõimalikku jõupingutust ohvrinäda saawutuse tõstmiseks kõrgemale kui 1938. aastal.

Siinjuures wõtame ka teatawaks, et diwisjoni eesmärk on tänavu asuda tööle meele, senitõttamata põllule, Egiptuse Sudaani, ning diwisjon kasutab ohvrinäda summa sellele põllule asumiseks.

Nii kui öed-wennad sellest otjusest näewad, haarab see kõiki, nii töö juhatajaid, ewangeeliiumitöölisi, armsaid kaasuslikke, wanu, noori ja lapsi. Kui meie selle otjuse diwisjonis ja hiljem liidus tegime, siis meie palusime Jumalat, et see ka teostuks suurimal määral meie juures.

Teised järgnewad artiklid kõnelewad ohvrinäda waimust ja mõttest, mida me loeme, mille üle järele mõtleme ja mida me ka Jumala abiga teostame.

„Käita oma leib mee peale, sest pika aja pärast leiad ja jeda jälle. Anna osa seitsmele ja ka kaheliale, sest ja ei tea, mis õnnetus maa peale võib tulla.“ Slog. 11, 1. 2.

Ed. Mägi.

Ohvrinädal

Mõnelegi meie kaasuslikule on ohvrinädal uus asi ja seepärast nad wajawad selleskohaseid juhatusi. Ta on nädal eraldatud teistest erilisteks palwusteks ja mõtisklemiseks ning suureks ohwriks.

Ta tuletab meelde Jumala suurt ohvrit maailma päästmiseks, — et päästa ka sind ja mind.

Mõelda neile asjadele wiib meid lähemale Kristuse meelsusele, annab meie hingedele tõelist

rahu, — rahu, mis on ülem kui meie mõistus. Meie rõõmüstame siis Issandas oma õnneliku tulewiku üle, teadmises, et Issand tuleb pea ja toob meile töötatud igawese elu.

Ohwrinädal on samuti aeg, mil meie mõtleme maailma juurtele vajadustele, nendele miljontele inimestele, kes on ilma õnnistuse kuulutuse jeta maailmas.

Siis edasi on ohwrinädal ajaks, mil me leiutaksime teid ja wahendeid, kuidas end rakendada aktiivsemale kaastööle õnnistuse kuulutuse wiimises maailmale.

Seda küsimust uurides meie leiame saladuse neist sõnuist: „Mõnda armastas...“ et andis...“ Joh. 3, 16. Kallis kaasukslik, see on eeskujut meile.

Olles Hiinas, ma olin väga üllatunud sealsete usklikte waimust, kuidas nad juhtusid ohwrinädalasse. Sellel suurel maal meie kaaswõitlejad on peamiselt kõik väga waeised. Nad juudawad waewu rahuldada oma ülalpidamise vajadusi, ometi nad on walmis ohwerdama, andes sellest pistust, mis neil on, oma aja Jumala töö edustamiseks. Wäenemad seletawad lastele, et ohwrinädala puhul lapsed ei saa jama palju riigi kui tawaliselt.

Meile antawat vähem toitu ja seeläbi kogutud ülejääk pühendatakse Jumala töö jaoks. See oli tõesti ohwrinädal neile. See oli kõik, mida nad tulla mõisid. Seda polnud küll palju, aga oh, see oli annetamise waim! Kui ma nägin ja kuulsin seda, siis ma täitusin ühe suure sooviga — Jumal anna mulle sellist waimu!

Kallid õed ja wennad, ärgegem jäägem neist maha. Tehkem tänawune ohwrinädal üheks tõeliseks ohwerdamiseks ja ka enda üleandmiseks Issandale.

Kallid isad ja emad, rääkige oma lastele ohwrinädalast ning hoidkem kogu mis wõite sel nädalal ja toogem ühes palwetega ja kaastundega see and Issanda tööle. Paljud annawad oma nädalal palga, teised isegi rohkem. Misjonitöölised eranditult kõik annawad vähemalt ühe nädalal palga. Järgigem neid ja ühinegem nendega. Ja kui tundub, et ühel nädalal ei juuda seda anda, mis soovitakse, jagagem oma and mõne nädala peale ja toogem see jagude wiisi.

Wõtkem rõõmuga aja tänawusest ohwrinädalast.

L. I. Babienco.

Ohwriwaim Aafrikas

Minu hiljutisel reisirajal Ida-Aafrikas ma leidsin, et pärismaalased usklikud wõtawad elawalt osa kõigist meie üritustest ja annetuste kogumistest. Kõik töölistad wõtawad osa ohwrinädalast.

Kuuldes aruandeid Ida-Aafrika laagri-konwentsiil, ma leidsin, et paljud töölistad ohwerdawad mitte ainult ühe nädala palga, waid ka mitmel juhul poole aastal palga. Ühes koguduses, kus 10 uut hingamispäewakoeli 442 uue liikmega, asutati möödunud juwel. 4—5 misjonitöölisi ei wõtnud terve aasta palga ja teised töötasid poole aasta palgaga. Tööliste naised toetasid mehi, tehes tööd wiljapõldudel.

Keegi teine misjonitööliline, andes ühe nädala palga ohwrinädal, andis peale selle kahe kuu palga palwenädalal. Need pärismaalased-ewangelistid ei saa mitte suurt palga ja sellised ohwerdamised tähendawad tõelist ohwrit nendele. Läbisõitku nad saawad 20 krooni kuus palga. Ja tööline andis kahe kuu palga armastusest töö wastu ja armastusest Teesusele, kes teda oli päästnud.

Wakamba juguharu seas üks liige-ewangelist wõi abijutlustaja, nimega Mzuwa, oli kolme kuuga asutanud kolm uut usklikte gruppi ja peale selle ehitatud koguduse hoone. Ühes grupis oli 20 usklikku, teises 23 ja kolmandas 18. Ta ise ei olnudki veel ristitud. Aga ta oli täis eimest armast-

ust. Ta ei ohwerdanud waid nädalal palga, waid ka kogu aja — 52 nädalat. Misjoninõukogu ei maksnud talle palga, nad ei teadnudki temast enne midagi, kuni tal oli koguduse hoone walmis ja grupid kutsusid endale õpetajat. Teie olete pidanud nägema teda, kui me temast lahkusime. Bijarsilmil, mis suurte helmetena ta tumedalt palgeilt alla weeresid ja wärisewail huulil ta ütles: „Paluge minu pärast, kurat on üks paha olemus ja mina olen nõrk ning wilumatu.“

Keegi teine mees Keit-Kenija misjonipõllul teenis kuskil koolis õpetajana kõrget palga. Palju suuremat, kui misjon on juuteline maksma. Ta ei olnud aga päris rahul oma tööga ja loobus sellest. Ta soovis jutlustada. Wennad aga leidsid, neil ei ole küllaldaselt raha kassas, et wõtta juure uut jutlustajat. Ta hakkas tööle palgata. Kolme kuu nelja kuu järgi ta oli asutanud 4—5 uut usklikte gruppi.

Kuume ei luba edasi kirjutada sellistest elamistest Aafrikas. Need on mõned neist, mida ma nägin Ida-Aafrikas. Täna wu me tahame awada uut tööd Inglise Egiptuse Suudanis. Kas me ei wõtaks tahtlikult osa sellest oma palwetega ja ohwrimeelesusega?

Ohwrinädal wõimaldab seda teha.

G. R. Colson.

Aafrika misjonäride läkitus

Märtisikul peeti meie välismisjonäride erilise kongreisi Ibadanis, Nigeerias. Sellele kokkutulemisele kogunesid suurem hulk välismisjonäre Aafrikas, kes töötavad B. E. divisjoni põldudel, samuti ka pärismaalased õpetajad ja jutlustajad. Mõnel misjonäril tuli 3—4 päeva reisida, et jõuda kokkutulemise kohta. Gesti naismisjonär M. Nuta reisis kolm päeva ühes divisjoni wendadega Sierra-Leonest kongressile. Ta terwitab divisjoni esimehe kaudu eestlasi. Divisjonist olid sellel misjonäride kongressil kolm esindajat, wendad Read, Colson ja Bartlett. See oli esmakordne sellelaadne misjonäride kokkutulek meie ajaloos Aafrikas. Kohal olid umbes 46 misjonäri, nende abikaasad ja pärismaalasi-misjonitöölisi, kelles enamuses ametisse õnnistatud jutlustajad. Summal oli rikkalikult õnnistanud kokkutulnuid. Uuriti mitte üksi misjoni probleeme, waid ka erilisi piibliteeme ja wendluse röömu. Nii kirjutab wend Read mulle isiklikus kirjas. Samal koosolekul meie välismisjonärid on koostanud ühe kirja õdedele wendadele Euroopas ja siinjuures awaldame selle.

Ed. M.

**

Terwitusi Istandas Teie esindajailt, nii eurooplailt kui aafrikailt, kes töötavad B. E. divisjoni misjonipõldudel.

Meie oleme praegu kogunenud nõupidamisele Ibadanis, Nigeerias. Meid on siin 31 eurooplalt,

kes siia tulnud wiielt kodumaalt, ja 15 aafrikalt neljast maaosast kuni Lääne rannikuni. See on esmakordne juhtum, kus Ida- ja Lääne-Aafrika on nõupidamisele kokku saanud. Kolm misjonijuhatajat, Ugandast ja Kenijast on selleks otstarbeks siia tulnud. Kolm wenda on kohal Põhja-Euroopa divisjonist.

Meie ei saa teid wälja jätta oma mõtteist ja palwustest, sest teie olete meiega üks selles suures töös. Teie annetused ja teie pojad ja tütreid on loonud wõimaluse ajutada Aafrika misjoni. Meie kongreis on tõenduseks, et Aafrika kogudused on sama tugewad kui teie omad ja et meie oleme üks rahwas selles pühhas kutses. Sumal on meiega kohal ja röömustab meie südameid. Meie õpime üksteise kogemusist suuri wäärtuslikke õppetükke, nii et selle kongressi tulemused ilmnewad weel kaua ja tugewdawad ning täiendawad tööd. Aafrika adventistid tänawad Sumalat teie usu ja armastuse eest ja paluwad, et Sumala rikkalik õnnistus oleks kõikjal teiega. Meie, kes oleme teie pojad ja tütreid, oleme röömsjad anda oma elu misjonile, ja palume, et nii teie kui meie wõiksite peagi röömustada selle suure töö lõpetamisel. Nähtagu Sumala juurt wäge teie kui ka meie tahtlikus teenimiswaimus. Teie olete meid rikkalikult toetanud ja elustanud oma imewäärsest loikusamutööst, ja selle abi eest tänab teid Ida- ja Lääne-Aafrika.

Teie kaastöölised pühhas töös Aafrikas.

Eestist Ugandasse

2

Genuast lahkudes algab minu pikem merereis Wahemerel, mis kestab kuus päewa. Ilm oli kogu aeg ilus, seega pääsen ka merehaigusest. Teised reisiijad, kes asusid laewale enne Genuat, pidid läbi tegema õise tugewa tormi Biskaja lahes. Merel on soe ja puhub pehme kewadtuul. Ilus ja meelitam on liiwelda finetawal Wahemere woogudel. Mõõdume Küprüse ja Kreeta saartest. Meenuwad tuttawad ja armsaksjaanud jutustused Piiblist Pauluse reisidest. Ka mul on eesõigus olla suure Meistri järelkäija ja läkitatu kaugele maale, ehkki wõime töötada teisjagustes olukordes, kui tol ajal, kuid eesmärk on sama: wiia walguist pimeduses ja surmawarjus olijaille.

Pärast Wahemere reiji saabume esimesse Aafrika sadamalinna Port Saidi, mis asub Suesi kanali juudmes. Kaugele merele paistab kanali ehitaja, Lessepi, aujammus. Tõmmunahallised pu-nastes tuttmütsides walitusametnikud sõidawad kiirmootorpaatides meie laewale wastu korral-

dama maabumise wormaalsuji. Nad waewu jõudnud laewale, oleme piiratud sisse wärwiliste kaubapakkujate paatidest, kust üksteise wõidu kaubitsejad püüawad trügida laewale. Mõne hetkega on muutunud laewatekk firewaks orientaaljeks kaubaturaks. Pakutakse kõikjugu orientaalseid luksusartikleid, maiustusi, käsitöid, postmarkide kollektioone, postkaarte jne. Arwatakse olewat eurooplail huwi ja raha iga asja jaoks.

Laewa teisest otsast kostab kõrwulufustaw kisa: laaditakse kiwisütt. Suured palgid on asetatud sõepraamilt laewale, mida mööda käiwad räbalatesse mähitud mehed, mustad kui tondid, suurte kornidega turjal üles ja alla. Neil on seljas midagi jeelikutaolist ja peas turbanid. Ja kisa on neil palju, eriti siis, kui misatakse laewalt praamile mõni paberosi wõi rahatiikk. Nende asjade pärast läheb wahel omawahelijeks lööminguks.

Lähme waatlema linna. Sadama läheduses asuw euroopalik linnaosa on ilha luksuslik: mood-

jad ehitused, juured kaubamajad, avarad asfalteeritud tänavad, mis ilustatud palmiridadega, ilusad pargid, kus leidub mitmesuguseid ilupuud, miliseid kodumaal võime näha ainult botaanika-aedades, haljendavad muruplatsid, õitsevad roosid — ei taha kuidagi uskuda, et on 27. jaanuar, milal kodumaal on vaid külm, lumi ja jää. Suvi-taw on ka Port Saidi orientaalne firew tänavapilt. Milline rahwasegu on küll kogunenud siia kolme maailmajao lähtepunkti! Araablaste oma turbanides ja seelikuis, naised mähitud musta linikusse, kust paistawad välja ainult tumedad silmad, egiptlased, kreeklased, neegrid punaste tuttmütsidega ja igasugu teisi rahwusi on siin esindatud.

Õhtul wäljume Port Saidist, et läbistada Suesi kanalit — Aasia ja Afriika piirjoont. Õit sellel kestab umbes 12 tundi. Kanal on 161 klm. pikk, 100 mtr. lai ja 10—12 mtr. sügaw. Sügels-töö on tehtud selle kanali kaewamisega ja seda tuleb pidewalt jäwendada liiwakallaste tõttu. Kal-last mööda jookseb maantee ja raudtee. Döpime-duses wurab meist mööda autosid ja ronge. Hom-mikuks oleme jõudnud Suesi lahte, mille idapool asub Siinai mäginne poolsaar ja lõunapool Suesi linn. Müüd siirdume Bunasesse merre. On hingamispäew. Meenutan Israeli imelist rännakut läbi Bunase mere ja nende aulist pääsemist Jehoowa wägewa käe läbi. Raugusest paistawad Siinai mäe kontuurid... Väike paistab kõrgel peakohal. Kan-name troopikafübaraid. Kraadiklaas näitab 27 kraadi C.

Järgmine peatus on meil Port Sudanis. Siin awaneb mulle wõimalus näha loomulikku akwaariumi. Tõega on see omapärane waatlemiswäär-jus. Sõidame sadamast mootorpaadil umbes 2 klm. Paadi põhi on keskelt klaasist ja selle ümber pingid, kus istudes võib waadelda merepõhja. Pikkamisi liigub paat üle kristalliselge wee. Milline wõrratu waatepilt awaneb siin inimefilmale fantaatilijest elust meresügawuses — see on kalade ja mereloomade paradüüs. Korallide wahel liigub imeilusais wärwitoones igasugu kalaliike, suuri ja väikesi, iifistikult ja parwedena, küll põhjatu sü-gawuses, küll weepinna läheduses. „Kui juured on sinu teod, Jehoowa. Sa oled neid kõik targasti teinud: Maa on täis sinu pärandusi. Siin on suur meri ja lai kõigelt poolt; seal on elajaid liikumas ilmaarwamata palju, pisikesi ja suuri.“ (Laul 104, 24. 25.)

Laewal askeldatawad mustad raudlattide wälja-laadimijega. Seda teewad nad pikaldases tempos, nagu oleks neil lõpmata palju aega; kogu töö kes-tes kostub nende monotoonne lauluwiis. Meenub, nagu olen kuulnud, et mustad alati kirjeldawad oma tegewust lauldes. Nii näib see olewat nende wiisiks ka töö juures. Neil on toredad mustad õl-gadeni ulatuwad käharad parukad, mõnel neist

puukamm nagu kähwel püüsti peas. Olewat abes-siinlased. Tahame neid šokolaadiväriwi mehi pil-distada nende töö juures, ent märgates meie ka-watust, nad kaowad kui õhk. Üks julgemaid ha-fab meiega kauplema, et andku me 1 šilling, siis lasewad endid pildistada. Rahahinnu toob teisiigi peidust wälja. Kuna nad alles kauplewad, on meil juba pildid tehtud.

Veedus pidin oma kella lükkama tagasi ühe tunni wõrra, nüüd lahkydes Port Saidist tuleb kell jälle lükata tagasi ühe tunni wõrra, sellega on meil täpne Eesti aeg. Väike loojeneb kell 5.30, ta kaob nii järsku silmapiiri taha ja kohe muutub ilm pimedaks. Ent siis kui tõuseb kuu, — milline tore töö! On waikne, on waewalt tunda paitawat troopika tuuleõhku, ning rahulikult libijeb laew peegelsiledal merepinnal. Õftin kuud; ta asub otse minu peakohal ja naeratab määratu kõrgusest alla jättes hõbedase-kullase tee oma walgujega sügaw-siinisele merepinnaile.

1. weebbruaril hakkab paistma eemalt maariba. See on Gritrea, kus asub Itaalia sõjasadam Masjawa. Siin maabusid tuhanded itaallased la-hingusse minekuks abessiinlaste vastu. Sadamas on palju sõjalaewu ja siia on koondatud kohutu hull Itaalia sõjawägesid. Nad terwitawad sõber-rahwa reisirahwa. Marulise aplusiga wastatakse laewaorkestri paladele. Masjawa on wanaaegne kitsatänavaline araablase linn, mille majad on tehtud enamuses umbes 10 cm. laiustest ristlatti-dest, et oleks küllaldaselt õhku. Tänavaid on kaste-tud nähtawasti mereweega, mida tunnistab joolaford maas. Siinki torfab filma firew orientaalne tänavapilt.

Bunasesst merest suundume Adeni lahte, kus nähtud ette peatus Inglise sõjasadamas—Adenis, mis asub kaljulisel poolsaarel Araabia lõunakal-dal. See wana araablase linn oma arwukate mo-sheedega on jalapäraselt huwitaw. Siin astun esimest korda Aasia pinnale.

Weel kuus päewa merereisi ja olemegi Mom-bajas, minu merereisi lõppsadamas Afriika ida-rannal. Tänu Sumalale, ei jäänudki sellel pikal reisil merehaigeks! Siin lahkyb laewalt ligi 100 reisirjat, teiste seas ka palju misjonäre. Meid oli laewal üle 30 mitmesugustest misjonifeltsidest. Alles wiimasel päewal awastasin, et peale minu oli laewal weel adventmisjoni poolt läkitatuna perekond Swaine'd, Inglismaast, kes ka sõitsid wälja esmakordselt Kenija misjonipõllule. Mom-bajas tuleb meile vastu misjonär Raitt abikaasa-ga. Ta töötab 5 miili kaugusel linnast. Lähme nen-dega esmakordselt külastama misjonijaama Af-rikas. Sõidame kohale busfiga, milles eurooplaste jaoks eriklase. Saam asub mäe otsas ja on ümb-ritsetud toredaist troopikapuudest — suurte kobara-tega banaani puud, kookuspähklipuud, eufalptu-sed jne. Kool on weel lapsekingis, alles kolme-

aastane, kuid jätab siiski kena mulje. Olgatuslega jahihoones, mis lubatud walgeks, asub klassiruum, teises samajuguses majas õpilaste elamud, ja isegi on olemas väike kirik. Õpilased on askeldamas pesupestemisega, ent silmates külalisi, kõi terwitavad wiisakalt „jambo“. Mombajas on niiske kuum mereõhk, mille tõttu seal palju moskiitoid ja malaariahaigust.

Pärast lõunat jatkame reisu, nüüd rongiga Afrika siemaale. Sööme igapäew hinini, et wältida haigestumist. Hiniin kuulub Afrika juure, nagu sinine taewas ja uhked palmid. Läbi pärismaalaste külade ja wahelduwate palmide, mango- ja teiste troopikametjade, jõuame lagedasse steppi, mis üha jatkub — lage, lage stepp. Ent ta peidab endas rohket arwul Afrika metsloomi, ja see teeb ta tõeliselt loomaaiaks. Peagu uskumatu waatepilt! Sajad elegantised kitsed (gafellid) seisawad waid mõnikümmed jammu mõlemal pool rongi, antiloopid on näha karjadekaupa, jamuti paistawad silma gmuuse ja ninasarwikuid. Argliselt põgenewad jaanalinnud ja graatsooselt traawiwad peenetriibulised sebrad rongiga wõidu. Isegi kaelkirjak kirjutab oma pika kaela uudishimulikult suitsewa rongi poole, et siis jälle kaduda steppi...

Saabume Nairobi linna — walge jaar mustal mandril. Selles juurepärases euroopalikus linnas on laiad asfalttänavad, moodjad ehitused, igajugu kaubamajad. Linnas elab üle 7000 eurooplase. Kohale jõudes wadatakse meid, juba jaamas. Meid on tulnud vastu wõtma misjonärid w. Armstrong, õ Maxwell ja E. Clarke. — Nairobiis tuleb meil peatuda kolm päewa enne kui rong meid edasi wiib. Selle aja kestel on meil aega tutwuda meie tööga Kenijas. Siin on meil 5500 adventuslikku, ja igal aastal ristitakse sadakond uusi hingi; põld on

walge lõikuselt ja uked on awatud. Mülastame üht meie kooli, mis asub 8 miili kaugusel Nairobi. Õpilasi on koolis 150. Pärismaalane-õpetaja tuleb meie juure rõõmuistärarawail silmil ja tänab, et oleme wõtnud endale sellise waewa ja tulnud walgustama tema juguwendi. Ent siingi on veel wadandused juured: õpilaste elamu on veel nullapõrandaga ja ootab teist kattepõrandat; kool wajab teist klassiruumi jne. Kolme päewa möödumisel ma jatkan üksi reisu Kampala poole, kuna misjonär Swaine jääb veel Nairobiisse.

Iska kõrgemale tõuseb rong omal edasiwiikimisel Kikuya mägestikku, kus leidub kaunis tihedalt pärismaalaste asulaid. Juba oleme 2400 mtr. kõrgusel uduses metsjade piirkonnas. Pikad raudsillad ületawad sügawaid kurristikke, milledest üle wurab meie rong. Tõepoolest — tehnika ime! Ekwaatori jaama lähedal sõidame üle ekwaatorist (poolitajast) ja ületame ka kõrgema mäe teekonnal — 2750 mtr. Sellega olen nüüd lõunapoolisel maatera osal. Pikkamööda lastub rong jälle allapoole läbi sojse, palawa tüüpilise troopika, osalt mägise maastiku, kuni jõuame Kampalasse — minu pika reisi lõppjaama.

Kampala asub seitsemel mäekingul, nagu Rooma linn. Mango mäel asub Uganda „kabaka“ (kuninga) palee. Sissekäigu juures põleb alaliselt ohwrituli, mille juures seisawad awwahid. Tuli kustutakse ainult kuninga surma puhul. Kireka mäel on adventusmisjonijaam — minu uus kodu. Siin algab minu uus tööaeg, siin on minu tööpõld. Siin tahan ma kasutada oma jõu õnnistuseks pimeduseswiibijaile. See Jumal, kes aitas mind siia ja oli minuga pikal reisil, tahab mind ka kindlasti aidata ja toetada minu uuel tööpõllul!

M. Saks.

Et sa ei unusta . . .

(Wiiblinurimine ohwrinädalal)

On olemas unustamise hädawõit. 5. Moos. 4, 9.

Laulja hoiatab meid unustamast. Laul 103, 2.

Töötusi ei pea unustama. Kohtum. 11, 30, 31.

Kas me oleme teinud töötuse Jumalale? Koguja 5, 4.

Mis on tunnuseks, et me tunneme Jumalat? Jesaja 19, 21.

See kirjakoht räägib palju. Jumal räägib Iisraelile, kes omas hädas tegi Jumalale töötusi, aga unustas täitmast neid. Jumal näitab, et paganad peawad Iisraelile nende töötusi meele tuletama ja neid hooltsaks tegema.

Omas suures rõõmus Jumala vastu, mida tegi Jakob? 1. Moos. 28, 20—22.

Kas Jakobile meenus ta töötus? 1. Moos. 33, 17. Ehitas enesele hoone!

Kas Jumal tuletas Jakobile meele ta töötuse? 1. Moos. 35, 1.

Jumal oma suures armus tuletas Jakobile meele ta töötuse ja käskis tal minna Betheli ja teha altar. Ta pidi ennast ja oma peret puhastama ebajumalast ja pidi algama uut elu. Seejama kutse on ka meile tänapäew.

Kas Jakob wõttis kuuldawaks Jumala nõu? 1. Moos. 35, 2—5.

Kallid õed-wennad, ärgakem ja täitkem omad töötused Jumalale, ehitades temale koda, mis on tema kogudus.

I. I. Sabinenco.

Misjonitöö aruanne

1. veerand 1939

Usuhingud ja arupid	Stifneid	Aruandi.	Aruandi. profient	Sonnit- valve	Siiski aasta	Siiskitunde	Misi. käite	Röösolet. toodud	Miiskitund	Saigerabi forbi	Mietuif antud	Doidetud forbi	Kaamtatund lewitatud	Draftate lewitatud	Sehti lewitatud	Misi. kirju firjutatud
1. W.-Koola	6	6	100	5	—	47	8	—	4	10	—	8	—	2	—	2
2. Wästriku	5	5	100	3	—	32	—	—	—	—	—	—	—	108	—	3
3. Lelle	10	10	100	5	—	71	32	4	14	16	3	12	7	4	26	1
4. Baldiski	1	1	100	1	—	12	7	—	10	6	—	4	—	—	10	1
5. W.-Nuumu	13	12	92	11	1	233	85	22	458	107	3	331	2	20	32	12
6. Koogiste	12	11	92	11	—	55	2	20	—	—	—	12	—	—	14	7
7. Abja	18	16	90	8	3	71	3	4	56	53	1	53	—	—	9	—
8. Paadremaa	18	16	90	14	—	202	23	3	58	37	1	21	8	3	43	8
9. Kullamaa	15	13	87	11	4	44	58	2	4	28	—	2	10	18	23	1
10. Kivivere	6	5	83	5	1	8	18	12	7	1	—	3	4	—	—	1
11. Sutlepa	5	4	80	—	—	14	8	2	1	—	—	—	5	—	131	—
12. Muhu	20	16	80	10	1	13	152	2	2	5	—	—	2	12	—	2
13. S.-Kavastu	20	16	80	15	7	166	120	15	31	71	8	15	7	5	37	1
14. Kalliku	10	8	80	10	2	45	8	—	165	53	1	105	—	—	8	—
15. Tallinn 1.	184	143	78	122	86	297	381	283	306	91	24	110	36	166	216	34
16. Mavere	9	7	78	4	5	50	12	16	16	—	6	5	1	1	—	2
17. Peferi	25	19	76	16	1	154	155	79	606	41	16	549	18	42	53	19
18. Võtkamaa	57	43	75	37	3	177	89	30	135	11	11	238	12	10	44	6
19. Kapla	11	8	73	8	—	81	35	15	—	—	—	—	17	3	5	6
20. Nõmme	44	30	70	28	8	51	101	13	96	32	7	24	6	18	61	5
21. Sõgeva	23	16	69	15	1	109	53	2	24	24	6	11	9	23	31	3
22. W.-Kuuiste	16	11	68	8	2	101	45	20	82	8	3	25	—	—	2	—
23. Tallinn 3.	111	74	67	52	9	448	371	245	83	114	20	117	105	2453	109	30
24. Narva	122	81	66	61	25	315	681	505	167	151	55	50	64	25	169	55
25. Rakvere	66	43	65	37	7	160	386	61	67	45	17	27	12	22	49	13
26. Tartu	293	190	65	87	22	841	747	400	313	243	80	363	55	183	295	23
27. Wibula	11	7	63	7	—	17	—	—	9	—	—	—	—	—	8	—
28. Lapa	21	13	62	19	4	161	126	23	77	25	—	21	11	7	143	17
29. Walga	46	26	57	26	13	54	52	40	4	—	—	18	1	2	15	21
30. Sõhvi	18	10	55	—	—	143	74	13	92	56	4	49	3	12	24	19
31. Saapjala	24	13	54	11	5	156	145	210	71	46	3	16	48	73	308	19
32. Paide	30	16	53	6	2	135	119	10	9	3	1	—	1	70	20	2
33. Tallinn 4.	27	14	51	12	7	33	110	9	57	65	28	53	4	89	204	15
34. Kõru	16	8	50	7	3	32	8	—	3	2	—	4	1	—	—	—
35. Karja	22	11	50	8	4	23	9	3	7	3	4	2	9	2	14	—
36. S.-Nõmme	15	7	47	7	3	121	63	39	20	20	—	1	32	2	15	6
37. Kärda	15	7	47	4	—	32	22	18	27	2	4	4	2	—	27	6
38. Pärnu	109	50	46	43	19	296	297	159	254	93	14	103	48	57	135	35
39. Türi	26	12	46	10	6	41	75	10	27	2	4	21	1	6	31	1
40. Wiljandi	35	16	46	—	—	150	74	34	12	19	16	15	4	3	21	14
41. Emmaste	5	2	40	5	—	6	5	—	—	—	—	3	2	4	—	—
42. Lõrva	21	8	38	7	4	85	79	208	3	9	—	—	11	26	4	3
43. Tallinn 2.	197	71	36	43	26	252	381	250	168	138	52	165	106	387	200	44
44. Määri	22	8	36	8	4	30	1	—	21	5	—	4	—	—	9	—
45. Sõrve	6	2	33	2	—	4	2	—	3	—	—	5	—	3	—	2
46. Otepää	16	5	31	3	1	36	29	7	—	—	—	2	—	—	—	—
47. S.-Saani	29	9	31	5	3	59	15	—	13	3	2	2	—	15	19	4
48. Abja	13	4	30	13	2	57	7	11	12	45	—	—	—	1	—	5
49. Võru	27	8	30	6	—	49	2	3	28	38	3	6	17	17	15	1
50. Antsla	25	7	28	15	1	40	—	18	—	10	2	—	11	5	26	—
51. Kuresaare	42	9	22	6	3	36	27	2	35	12	6	10	17	38	20	2
52. Wändra	5	1	20	4	—	13	—	—	3	1	—	8	1	—	11	2
53. S.-Saani	25	4	16	4	—	23	37	—	—	1	—	5	—	1	23	2
54. Misjonitööl	—	27	—	21	5	53	234	20	4	4	—	15	4	1	6	7
55. Mitmeaegused	—	5	—	5	5	204	228	30	38	44	6	—	30	1	153	31
56. Kõotilla	6	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
57. Keila	6	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Stoffu 1954 1179 60 891 338 6138 5801 2872 3702 1793 417 2617 744 3939 2788 493

Kuidas töötab süda?

4. veerand 1938. a.

See küsimus on väga tähtis ja oluline, sest süda on organ, mille hea tegevus meid rõõmustab ja optimistlikule elule ning tööle tiivustab, kuna halvasti ja forratult töötav süda mõjub rujuvalt nii meelesolele kui ka tegevusele.

Hingamispäevafool on adventkoguduse ühine süda! Sellest koolist kõneleb iga adventuslik rõõmuga, ning hoolitseb kõikipidi selle heaolu ja arengu eest. Ta hindab kõrgelt eesõigust, mida on annud Jumal viimasele kogudusele, i. o. sõnakuulmiste igal rahupäeval. Suurlinnades koguneb õdesid-wendi sadade wiisi avaratesse palkelatesse, ühikutes paikades jälle kahetse või kolmetse kellegi kaaswõttele korterisse või tallu. Igalt poolt leiame adventuslikke ja ka h. p. kooli. Igalt pool üks ja sama tõde ja waim — sama usu, armastuse ja lootuse weri kõikides usklikkudes. Tänu Jumalale selle ühendawa, kaswatawa ja igawejeks eluks walmistawa kooli eest!

Müüd on tähtis küsimus: Kuidas töötab „t e i e süda“? Päästetud usklikkudel on „üks süda ja meel“, nagu see oli ka algristikoguduse päewil. Igast ühikust õest ja wennaist oleneb selle südamel — hingamispäevafooli edu ja õnnistus. Sinu waim, armastus, usk ja lootus, jellel kõigel on ülitähtis osa hingamispäevafoolis. Meie kui rahwas tunneme wajadust palwetamiseks, pühafirjaurimiseks igapäew ja ka hing. p. kooli küllastamiseks, sest meie igatseme „waimulikku õnnistust“ (Ewefus 1, 3). Meie olene tänulikud Jumalale, et ta nii suuri õnnistusi awaldab selle kooli läbi, nii wanadele kui noortele, junioridele ja ka meie lastele.

Meie ees seisab meie kooli tegevuse aruanne. See näitab elawas pildis, milline on iga koguduse südamel tegevus.

Mõnel pool on nad õieti kuumad (mitte leiged ega külmad, mida Jeesus ei soowi), sest fraad näitab kaugele üle saja. Kuuteist koguduse ja grupi hingamispäevafoolid töötawad eeskujulikult. Küllastajate keskmine osawõtt on kaugele üle saja protsendi. Siis seitsmel järgmisel koolil on keskmine osawõtt 100%. Ka siin on elu ja tegevust, edu ja õnnistust. Edasi wõiwad õed-wennad ja koolide juhid oma kooli — südamel soojust näha järgnewates arwudes. Mõnel pool on keskmine osawõtjate arv liigagi wäikene ja nõuab parandamist. Kindlasti teewad seda õed-wennad oma alatiise osawõtuga ja juhid hooltsa juhtimisega.

Surwitaw on näha seda hulka, kes ei puudunud ühestki koolitunnist möödunud weerandil, neid on 508 kaaswõttelejat! Oled sina ka nende hulgas? Mis oli põhjuseks, et puudusid? Tõhti me jääme ükskõikuse ja huwipuuduse ning wäsimuse tõttu koju. Kindlasti kaotame seeläbi palju, nii õnnis-

Hingamispäewa koolid	Koguduse liikmeid	Kooli liikmeid	Kesk- osawõti.	Osawõtjate prof.	Mati- kool	Osawõt- jate arv õpp. õppimud
1. Kärdsla	16	10	15	150	4	—
2. Türi	29	18	27	150	5	5
3. Nutsa	25	14	20	143	1	—
4. Wändra	7	6	8	133	2	—
5. Tõrwa	22	23	30	130	—	—
6. Koogiste	10	8	10	125	—	—
7. Abja	13	15	18	120	15	—
8. Saasjala	20	11	13	118	3	2
9. Kil.-Nõmme	13	13	15	115	1	—
10. W.-Kummu	13	16	18	112	—	11
11. Velle	12	10	11	110	—	—
12. Kullamaa	16	18	19	106	—	—
13. Halliku	10	10	10	100	7	—
14. Jõgema	25	24	24	100	6	2
15. Baldiski	1	4	4	100	1	—
16. Rapla	11	19	19	100	—	—
17. Tapa	21	26	26	100	24	14
18. W.-Koola	6	6	6	100	5	—
19. Rakvere	66	55	54	98	11	12
20. Karja	20	20	19	95	4	—
21. Vaadremaa	18	18	17	94	3	—
22. Wihula	11	14	13	93	1	—
23. Bõltjamaa	57	60	55	92	44	—
24. Mõnere	11	11	10	91	6	—
25. Abja	18	17	15	88	10	1
26. Jõhwi	18	19	16	84	11	—
27. Rakvere	6	6	5	83	2	—
28. Pärnu	94	120	100	83	46	23
29. W.-Kuuiste	14	12	10	83	4	—
30. Sutlepa	6	6	5	83	—	—
31. Tallinn 1.	179	205	168	82	32	—
32. Emmaste	5	5	4	80	4	—
33. Sõrwe	5	5	4	80	2	—
34. Rõu	16	22	17	77	—	—
35. Walga	46	53	41	77	8	4
36. K.-Kawastu	20	21	16	76	2	—
37. Määri	27	29	21	72	13	—
38. Tallinn 2.	195	172	123	72	25	7
39. Betleri	25	21	15	71	11	11
40. Kuresaare	44	19	13	68	2	2
41. Tallinn 3.	108	118	80	68	—	—
42. Tallinn 4.	27	25	17	68	3	1
43. Narwa	122	112	75	67	14	6
44. S.-Jaani	25	31	21	67	25	—
45. Tartu	291	248	153	62	35	—
46. Otepää	16	13	8	61	2	2
47. Wiljandi	35	35	21	60	3	—
48. Kuhu	20	20	11	55	—	—
49. Nõmme	44	46	24	52	4	4
50. Paide	31	31	15	48	—	—
51. Wõru	27	27	12	44	—	—
52. S.-Jaani	29	36	—	—	—	—
53. Keila	3	6	—	—	—	—
54. Rõõkila	6	6	—	—	—	—
55. Wästriku	4	4	—	—	—	—

1955 1919 1471 76 401 105

tustes kui teadmistes. Seepärast püüa eeloleval veerandil võimalikult alati kohal olla. Igapäev õppetükki õppinud — 150. Mida siis see arv tähendab? Kas on siis ainult 150 õde-wenda, kes igapäev piiblit uurivad? Seda teeb usklik igapäev. Ta leiab selleks võimalusi igasuguse töö ja olukorra puhul, sest ta teab et „inimene ei ela üks-päinis leivast, vaid igast ühest sõnast, mis väljub Jumala suust.“ Olen kaasa elanud noid õnnistatud igapäevaseid õppetükki õppimisi, mida usklikluses perekondades järjekindlalt iga päev järgitakse. Selleks kajutatakse mõned hetked enne puhkama minemist õhtul. Paar küsimust õppetükist ja vastused piiblist on „roog õigel ajal.“ Meil kirjajalmidel on alati meile midagi ütelda. Armas kaasvõitleja noor ja wana, ühine sinagi meiega, ning haffa uuel veerandil õppima õppetükki igapäev. Meie kõik tahame ka sinu pärast palvetada. Ujun et järgmisel veerandil, kui Issand seda meile armust annab, on mainitud arv kahetordistunud.

Aruande viimane osa juhib meie tähelepanu hingede võitmisel. Prohveti kuulutuse waim kirjutab: „Hingamispäewakool peaks olema tähtis ja võimas wahend, selleks, et juhtida hingi Jeesuse juure!“ Kõik on Jumala koguduses korraldatud, et teisi päästa, ja ise päästetud olla. Paljudes koolides on rohkesti külastajaid. Võitke nad kooli liikmeiks ja Issanda sõna kaswatab siis neid ise, kuni teiegi kool kannab hingede wilja. Wilja peab olema, sest see on õige elu ja tegewuse tunnus. Palvetage nende külastajate pärast, olge neile eeskujuks „sõnas, elamises ja waimus“.

Õnnistagu Jumal iga hingamispäewakooli tegewust, juhte ja õdesid-wendi!

W. Suwe.

Ilmus uus raamat!

W. A. Spicer

AEGADE TUNNISTUS

Raamat käsitab põhjalikult meie kuulust — prohvetikuulutust ja tõepunkte. Rohkesti väga häid tsitaate.

238 lehekülge. Hind: kalingurkõide Kr. 4.—, broshüür Kr. 2.80.

Koguduse liikmetele antakse teatava hinnalandusega. Tellige oma koguduse kirjanduskapi kaudu.

Hingamispäewa koolid		Koguduse liikmeid	Kooli liikmeid	Keskmine osavõtt	Osavõtu %	Alati kohal	Igapäev õpetükki õppinud	H.p.k. liikm. ristitud
1.	Antsla	25	12	20	166	7	1	—
2.	Haapsalu	20	14	20	143	6	3	—
3.	Kärda	15	10	14	140	5	—	—
4.	Wändra	5	5	7	140	1	—	—
5.	Tõrwa	21	28	34	121	—	—	—
6.	Lelle	11	10	12	120	—	1	—
7.	Jõgewa	23	24	28	116	10	3	—
8.	W.-Roela	6	6	7	116	2	—	—
9.	Tallinn 1.	184	200	228	114	47	45	—
10.	W.-Kummu	12	16	18	112	16	8	—
11.	Maivere	9	9	10	111	6	—	—
12.	Tapa	20	18	20	111	18	13	—
13.	Türi	26	26	29	111	5	—	—
14.	Abja	13	15	17	110	15	—	—
15.	S.-Jaani	25	30	32	106	—	—	—
16.	Karja	22	20	21	105	4	—	—
17.	Abja	18	16	16	100	12	—	—
18.	Halliku	10	10	10	100	—	—	—
19.	S.-Jaani	29	35	35	100	—	—	—
20.	Koogiste	12	11	11	100	6	—	—
21.	Baldiski	1	3	3	100	3	1	—
22.	Põltamaa	57	58	58	100	43	6	—
23.	Sõrve	6	4	4	100	4	—	—
24.	Määri	27	23	22	96	19	—	—
25.	Kullamaa	15	17	16	94	—	—	—
26.	Wihula	11	14	13	93	2	—	—
27.	Pärnu	91	118	108	91	52	18	—
28.	Baadremaa	18	20	18	90	10	—	—
29.	Jõhwi	18	18	16	89	11	—	—
30.	Rakvere	66	57	50	87	13	12	—
31.	Betseri	25	21	18	86	8	5	—
32.	Pilwvere	6	6	5	83	3	—	—
33.	Tallinn 2.	197	171	134	83	35	23	—
34.	Emmaste	5	5	4	80	4	—	—
35.	Käru	16	20	19	80	—	—	—
36.	Sutlepa	5	5	4	80	3	—	—
37.	Kuresaare	42	18	14	78	2	—	—
38.	Tartu	293	225	169	75	63	—	5
39.	Rõnne	44	46	34	74	9	2	—
40.	W.-Kuuaste	16	15	11	73	6	1	2
41.	Tallinn 4.	27	22	16	72	6	1	—
42.	Walga	46	47	34	72	—	—	—
43.	Rapla	12	21	15	71	—	—	—
44.	W.-Kawastu	20	20	14	70	1	—	—
45.	R.-Nõmme	15	15	10	66	4	—	—
46.	Deila	6	6	4	66	—	—	—
47.	Taide	30	31	20	64	15	—	—
48.	Tallinn 3.	111	125	80	64	—	—	6
49.	Wiljandi	35	35	22	63	—	—	—
50.	Narwa	122	116	67	58	28	7	1
51.	Wõru	27	27	14	52	—	—	—
52.	Muhu	20	20	10	50	—	—	—
53.	Otepää	16	15	7	47	2	—	—
54.	Wästriku	5	10	4	40	2	—	—
55.	Rõõkiila	6	6	—	—	—	—	—
		1954	1895	1626	85	508	150	14

Misjonipõllud

Loeng 6. mail.

Aafrika misjonipõld.

Boole aastasaja eest asutasime esimese misjonijaama Aafrikas, Solusis, mis on 35 miili eemal Lõuna-Rodeesia pealinnast Bulawajost. Kuus aastat tegid julged pioneerid kuulutustööd enne kui võisid esimese ümberpöörnu ristida. Need olid töö ja enesetalgamise päevad. Lootus ja usk kandis neid töös. Rahte neist katab Aafrika muld. Seal nad puhkavad kuni Issand neid kutsub. Nüüd on Solusi misjonijaam muutunud Lõuna-Aafrika misjonipõllu keskuseks.

Töö on jelles maailmajaos inestatava hooaga edenemud. Ma olin üllatunud, kui konverentši puhul Johannesburgis, Transvaalis, kuulsin töö aruandeid misjonipõllu mitmesugustest osadest. Aastatel 1931—1937 ristiti 20 541 hinge. Wiimafel aastal oli ristimisele ettevalmistatavate klassis 27 246 hinge. Samal ajal oli 28 605 noort meie koolis.

See rõõmustav aruanne aga ei õigusta veel mõtet, et töö Aafrikas on varsti tehtud. Sugugi mitte. Veel ootavad miljonid, kellele peab ulatama valgus. Alles nüüd avanes meil võimalus pääfeda Zambesi piirkonda. Siin valitseb veel suur pimedus. Paganad paluvad meid tungivalt, et me neile abi saadaksime. Betšuanamaal on faksteist usklikte grupp, kes juba kaua aega peavad hingamispäeva ja paluvad meid, et me saadaksime neile kedagi, kes neid rohkem õpetaks. Ka Belgia Kongoos oleme töö alles alanud. Seal üksi otsivad veel miljonid abi oma ebajumalailt ja nõidariididelt. Palveid tuleb Ruandast, Urundist, Nyassamaalt, Rodeesiast ja Ungoolast, ja kõigil on ühesugune soov — õpetajat, evangelisti, misjonäri, arsti. Paljud on käinud sajandeid miilid, et palvet esitada, ja on pidanud tagasi minema, ilma et palve oleks saanud täidetud. Üks neist ütles: „Kas ja tahad tulla meie juure alles siis, kui me oleme juba jurnud? Miks lükkad ja meie palve täitmise edasi?“

Te peaksite ise nägema, milline imeline muutew jõud on ewangeelium, kuidas ta ebainimlikud ja paganlikud kumbes tõrjub, kuidas pärismaalased halvad harjumused maha jäätavad ja on õnnelikud usus, et Kristus on nende eest jurnud. Siis võiksite weenduda, kui tarvis on misjonitööd.

H. J. Detwiler,
Columbia uniooni esimees.

Loeng 13. mail.

Pärismaalaste kirjad.

Järgnevalt toome mõned kirjad, mis pärismaalastest koguduseliikmed misjonäridele saatnud. Esiteks ühe pärismaalasest evangelisti kiri:

„Ma on rõõm teile jutustada, kuidas õppisin tõe tundma. Olen sündinud Kenijas. 36-aastajelt andsin oma südame Issandale. Seameelega tahaksin teile kõigile sellest jutustada. Ma soovin, et ja jeda kuuleksid. Siin Betšuanamaal leidis kuulutus wiisalt pinda, kuna pealikud pooldavad ainult Londoni misjoni.“

Dr. Kretschner kui arst tuli Kenijasje. Tema võitis rahva usalduse. Wend Anderson tahtis teda mujale läkitada. Aga rahvas soovis tema jäämist. Nii leidis tõe sisjepääsu Betšuanamaale. Ma sain ka tema kuulutusest kaasa tõmmatud. Mulle võimaldati kooliskäimine. 1935. aastal lõpetasin õpingu. Ma tänan Jumalat, et ta on mind kutsunud oma tööliikseks, ja ma soovin jellesse töösse jääda. Annaks Issand mulle kahtlase südamaga ja waimu, et kõik, kes minu kõnet kuulewad, oleksid tõest weendunud ja hakkaksid Issanda järel käima. Sind terwitab sinu Filemon Ngafa.“

Järgmine kiri ühelt tütarlapselt meie misjonikoolist: „Terwitan sõpru adventmisjoni kogudustes. Ma rõõmustan, et siin Maunis on suur igatus lunastuskulutusjärele. Ma soovin, et õpetaja õpetaks kõik, mis me wajame. Issand olgu oma õnnistuse ja armuga teie juures. Teie Kitlaren.“

Weel ühe noore evangelisti kiri: „Armsad õed wennad kogu maailmas! Ma tahan jutustada läbielu Maunis. Kui mind kutsuti Maunis ewangelisti tööle, siis ma esialgu kõhklesin. Siis aga sain selle weende, et Issand on mind kutsunud.“

Maun on suur misjonipõld. Enne mind ei ole töötanud siin ükski ewangelist. Ma leidsin ees hea huwi, aga ka wastuseisu. Ma pidasin hospitalis igal hommikul haigetele palwuse. Paljud võtsid heameelega osa.

Ühel rahupäewal tuli üks haige minu juure pärast palwust. Ta ütles, et teda on haaranud unenägu, kus talle näidati, et Jumal teda armastab, kuigi ta on tema maha jätnud. Ma ütlesin, et temal on suur eesõigus igal hommikul kuulata Jumala sõna. Selle haige seisuford hakkas sellest saadik paranema.

A. Tsotetsi.“

Läbielud Ngamimaal.

Maanist oleme juba rääkinud. Ta asub Ngamimaal, mis kuulub Lõuna-Aafrika uniooni. Maanist on meil hospital. Esimene arst tuli siia juunis 1936. Ta hakkas töötama väikeses majas. Müüd on asutus hulga laienenud. Teine arstiperefond tuli septembris 1937. See hospital on küll kõige ühildajem raviasutus maailmas. Ta asub 350 miili raudteejaamast eemal. Temas on 20 woodit pärismaalaste jaoks ja 4 woodit eurooplaste jaoks. Pärismaalaste woodid on alati finni. Hospitali hissejad ei ole muudugi kuigi täielik. Elekter ja voolav vesi puuduvad.

Mõne kuu eest toodi üks eurooplane, kes oli lõvi poolt vigastatud. Tal oli kõrge palavik. Viis päeva oli ta wanfriga sõitnud. Kaks nädalat oli ta hospitalis, kuni tuli meelemärgusele. Jumal õnnistas meie püüdeid ja mees sai täiesti terveks.

1938. aasta algul palus valitsuseametnik, et ma läheks temaga kaasa Tubu saarele. Politsei oli teatanud, et seal on ühele naisele peksmisel tekitatud raske vigastus. Kaks päeva sõitsime valitsuse autoga, kuni tee otsa lõppes. Siis viisid pärismaalased meid üle paari jõe ja läbistasime mõne miili ürgmetša. Viimaks jõudime haige juure. Ta lamas maas. Tema ema oli hunnar-gile tema juures. Hoobid näisid olevat olnud tugevad, sest oli olnud sifemine verejooks. Me te-gime talle jelgeks, et ta on tarvis viia haiglasse. Ta oli jellega päri. Harilikult pärismaalased tun-nuvad esialgu arstide vastu hirmu. Ta fanti kan-deraamil meie autoni. Me saime ta oma haiglasse ja paari kuu pärast oli ta terve. Nii võidab arst-lik misjon rahva usalduse. Dr. J. Foster.

Töö algus Ngamimaal.

Juba 90 aastat on sellest tagasi, kui Dawid Livingstone, esimene arst Betschuanamaal, avas-tas ja uuris Ngami järve ja selle ümbruskonna. Londoni misjoniselts, kes oli uurija välja saat-nud, pidas sellest ajast alates ühendust selle suure juubaruga. Aga arsti, kes Livingstone tegelikku misjonitööd mõis jatkata, saatis meie misjon, ja see oli umbes 20 aastat tagasi Kenijas.

Kõige alus on raske. See maksab ka misjoni kohta mõral maal mõdra rahva keskel, selle keelt ei mõisteta. Maa-alal, millest me siin räägime, elab umbes 45—60 tuhat inimest, enamik ei oska lugeda ega kirjutada, on ebanõuklikud ja arenema-tud. Eurooplastest õpivad nad harilikult seda, mis ei ole neile kasuks, halb harjumusi. Pärismaala-sed elavad väikestes küladest, kus on nende onnid ja põllud.

Meie piiblitööl on olnud algusest peale edu. Suvel 1936. aastal oli esimene hingamispäeva-fooli koosolek Maunis. Koos oli ainult kaheksa inimest. Müüd ei jattu ruumi meie suures mis-jonijaamas ja haigla ajutises, et koosoleku küla-lisi mahutada. See on tõendus, et Issand on meie jõupingutusi õnnistanud, ja pärismaalaste usal-dus meie vastu kasvab.

Me oleme õnnelikud, et meil on olnud ristimine, ja on ka teisi, kes selleks ette valmistavad. Meie töö ei ole üksnes arstlikku abi anda, vaid ka hingi päästa. Meie ristitavate klass ei ole suur. Paljud põitavad raskustest tagasi, mis neile pa-ganlikud omased valmistavad. Mõned aga oju-tavad piisnuit. Nad on õppinud Jeesust tundma ja armastavad teda.

Dr. P. Bringle,
arstliku misjoni juhataja Maunis.

Täiuse poole

Püüd täiuse poole on elu jaatav, arendav ja kandev jõud. Kõike, mida maailm oma suureks eduks ja kultuuriliseks saavutuseks võib lugeda, on saavutatud meeste ja naiste püüdlikkuse läbi, kes suutsid rahulduda ainult täiuslikkusega. See püüd on edustanud arengut kõigil aladel. Püüdlikkus on tänuväärt omadus, mis peab hinges-tama iga noort, elule vastusammuvat inimest. Kõik peaksid rahulduma ainult täiuslikkusega omas elus ja tegevuses. Meie ajal, mil tuntakse rõõmu tehnilisest arengust ja teaduste täiuslik-kusest, kannatab paljude inimeste elu hingelise, inimese siseilma puudulikkuse all. Sellest sisemi-sest, arenemata südameelust on tingitud kõik pahed, mis on õnnetuseks inimesele endale ja tema ligimesele. Vaadeldes elu, on selgesti näha, et ainult vähesed hindavad täiust omas hinges.

Mass näib aga hindavat silmale nähtavat välist arengut, jättes hoolimatult nälgima ja surema oma hinge.

Tihti sunnib elu meid mõtlema liig palju vä-listele olukordadele ja läbisaamisele. Tulevad tu-medad murepilved ja kattubki hing kõige mai-sega. Üha õilsamaks ja ilusamaks muutub meie vaimne täius kui käime käsikäes Jumalaga. Siis võidame oma nõrkused ja pahad kalduvused, millised takistavad hingelise täiuse saavutamist.

„Hoia oma südant enam kui kõike muud, sest sealt tuleb elu välja!“ Südames hoitud halvad tunded ja mõtted on nõudnud kohutavaid ohv-reid. Issand on meid kutsunud ja annud meile parimaid elujuhised. Kõik, kes hülgavad tema isalikud nõuanded, hukuvad hingelises tühjuses ja pimeduses.

Järelehüüe vend Lumele

Singamispäeval, 8. aprillil s. a. lõpetas vend Arnold Lumi oma maie teekonna ja ta maeti kesküdalal 11. aprillil Tartu kalmistule.

Vend A. Lumi on sündinud 22. mail 1915. a. Alatskivil Tartumaal. Oma alghariduse sai ta Tartus. Pärast seda jätkas ta oma õppimist kohalikus kommersi-gümnaasiumis. Adventtõde õppis ta tundma oma vanemalt. 14. mail 1932. a. ristiti ta jutlustaja E. Mägi poolt. Tundes soovis õppida rohkem tundma adventtõde, astus ta sama aasta sügisel misioni-seminari Riiga. Seminariaastad nõudsid talt rohket pingutust ja tööd, sest ta pidi endale suurema osa koolirahast ise teenima. Selleks ta töötas vabal ajal usinasti seminari puutööstuses, et saada vajalikke vahendeid.

Kuigi vend Lumi pidi seminaris olles rohkelt füüsiliselt töötama, ei jätnud ta oma õppimist hooletusse, vaid saavutas õppetöös häid tulemusi. Eriti innukalt tegeles ta muusikaga, mängides seminari puhk- ja keelpillide-orkestris. Seminari noorsoo-osakond vajab tema abi alati, kui oli vaja saatjat klaveril. 1934. aastal lõpetas ta misioniseminari neljakaastase kursuse, kuna ta oli üldhariduslikes aineis ja keelis omandanud juba vajalikud teadmised kommersi-gümnaasiumis. Pärast seminari lõpetamist asus ta elama Tartu, kus elutsesid tema vanemad. Seal olles võttis ta elavalt osa koguduseelust, tegutsedes kohaliku jutlustaja juures vabatahtliku piiblitöölisena. 31. augustil 1936. a. määrati ta piiblitööliseks Tartusse, kus tegutses kuni 1. septembrini 1938. a., millal ta haiguse tõttu pidi töö katkestama.

Vend Lumi oli talle usaldatud töös ustav ja kohusetruu. Ta rakendas kogu oma noorusliku jõu misionitöösse, olles alati valmis enesele uusi ülesandeid võtma, kui olukorrad seda nõudsid. Nii võitis ta tegutsedes Tartus piiblitöölisena ka Elvasse jutlustama. Kohalikus koguduses oli ta noorsoo-osakonna juht, kes püüdis noori õhutada aktiivsele tööle, andes selleks oma tööga elavat eeskujut. Ta juhtis noorsoo-osakonna segakoori ja oli puhkpillide-orkestri, mis tol ajal jutlustaja Ed. Mägi poolt Tartus asutati, esimene juhataja.

Vend Lumi töötas suure armastuse ja andumusega. Kuigi ta ennast juba voolteist aastat haigena tundis, tahtis ta ometi edasi töötada, olgugi, et teda paluti olla tagasihoidlik töös ja oma terwisele mõelda. Näib, nagu oleks ta tundnud, et see oli tal viimne võimalus teha midagi Issandale.

Arnold Lumi †

Kui küsida, mis andis talle jõudu töötamiseks, siis võib sellele vastata: usk Jumalasse ja tema Sõnasse. Vend Lumi oli adventtõdes kindel. Kui teised ta ümber mõnikord ka kahtlesid ja löid kõikumata, jäi ta alati usus kindlaks ja ilmutas terwet meelsust. Ta oli oma elu rajanud kindlale alusele. See oli tal julgustuseks ka tema haiguse ajal. Kaasvõitlejad ja ewangeeliumitöölised, kes teda lähikest aega enne tema surma külastasid, leidsid, et ta oli usus ja lootuses tugevnenud. Ta ei olnud oma seisukorra üle kurb, vaid uskus, et Jumal teeb kõik hästi. Selles kindlas usus sulges ta ka rahulikult oma silmad. Me usume, et võime teda terwitada eimisel ülestõusmisel, kui võitleme ustavalt.

Vanematel on nende poja kaotus suureks löögiks. Mis seda veel raskemaks teeb, on asjaolu, et vend Lumi oli oma vanemate ainus poeg, kes nende laste seast oli veel järele jäänud. Vend Lumi vanemad on vidanud nägema, kuidas umbes seitsme aasta jooksul kõik nende kooliealised ja täiskasvanud lapsed on surma läbi lahkunud. Üks asi võib neid aga trööstida: nende lapsed on lahkunud usus Jumalasse.

Cesti Piit, Tartu kogudus ja noored üle Cesti, kes on vend Lumiga kokku puutunud, tunnevad vanemaile nende leinas kaasa. Nad mälestavad lahkunut kui ustavat piiblitöölis, tublit koguduseliiiget ja armast noort kaasvõitlejat.

Koguduse kord

Hingamispäevakool

Hingamispäevakool. — Hingamispäevakoolis õpib terve kogudus, seepärast võib teda nimetada „uurivaks koguduseks“. Õppida hp.-koolis on tähtsamaid tegevusi meie koguduse töös. Ühest hingamispäevast teise koguneb meie terve liikmeskond hingamispäevakooli, et uurida süstemaatselt Jumala sõna tõdesid. Hingamispäevakoolis peaks osa võtma iga koguduse liige: vana ja noor, jutlustaja, koguduse ametnik ja liige. Selle jumalateenistuse pikim kestvus võib olla tund ja veerand. Hingamispäevakooli osakonnalt on soovitatud järgnev kava:

1. Avamine	10	minutit
2. Kirjatoimetaja aruanne	3	„
3. Eestseisja märkused	3	„
4. Misjoniloeng	10	„
5. Klassi aruanne ja annetused	2	„
6. Kordamine	10	„
7. Õppetüki läbivõtmine	30	„
8. Lõpetus	5	„

Hingamispäevakooli õpetajate koosolek. — Igal hingamispäevakoolil peab olema kord nädalas õpetajate koosolek. Koosolekut juhatab eestseisja, kuigi mõnele teisele on usaldatud õppetüki läbivõtmine. Peaks määratama ka õpetajate õppekursuse juhataja. Juhtkond peaks hoolitsema nii õppetüki kui ka õppekursuse järjekindla uurimise eest. Parim aeg õpetajate koosolekuks on nädala keskpaik, mis võimaldab isiklikku uurimist enne ja pärast koosolekut ega kahjusta hingamispäeva hommikust aega. Tund aega lubatagu selleks koosolekuks põhjusel, et seal on tarvis käsitleda kolme asja: järgmise hingamispäeva õppetüki uurimine, õpetajate õppekursuse läbivõtmine ja ükskõik millise üldise küsimuse arutamine, mis on ühenduses hingamispäevakooli tööga.

Noorsoo osakond

MV noorte osakond. — Misjoni Vabatahtlikkude noorte osakond on õppekeskuseks meie koguduse noortele, kes on tulevased töölised adventkuulutuse kandmisel maailma. Osakond on organiseeritud eesmärgiga, et anda noortele võimalusi õppida tunnistama Jumalat; selleks alguses täites väikesi osi koosolekutel ja kaasa töötades misjonitöös ning hiljem kasvades kohaseks suurematele vastutustele Jumala töös. MV noorte omavahelisteks koosolekuteks peaks võimaldatama aega igas koguduses. Sobivamaks ajaks peetakse reede õhtut või hingamispäeva pärastlõunat. Nädalased kavad avaldatakse

noorte ajakirjas. Harilikult kasutatakse järgmist üldkava:

1. Laulmine
2. Avamine (Laul, Kirja lugemine, palvus)
3. Kirjatoimetaja aruanne ja misjoni aruannete kogumine
4. Hommikuvalve ja piibliaasta
5. Ettekanded (kõned või eriainetete käsitlemine)
6. Läbirääkimised uurimisaine üle (või tunnistuste koosolek)
7. Misjoniannetuste kogumine.

Ühelgi MV osakonnal ei ole edu, kes on teinud oma peaülesandeks ainult omavaheliste koosolekute pidamise. Iga osakond peaks olema jaotatud toimkondadesse. Iga toimkond arendab teatud misjonitöö haru; säärasel viisil võib osakond teha enam tõsist tööd ühiskonnas ja samal ajal anda igale liikmele parema väljaõppe. Mõnedes osakondades tulevad toimkonnad kokku otsekohe pärast koosolekut, kuna teistes osakondades on määratud hoopis teine aeg praktiliste ülesannete täitmiseks.

Pühaõhtusöömaaeg

Adventusklikiel on viisiks korraldada pühaõhtusöömaaega kord veerandaastas. Pühaõhtusöömaaeg on väga pühalik ja tähtis teenistus ja sellest peaksid osa võtma kõik koguduseliikmed. Mõnede liikmete viis, eemale jääda sellest teenistusest, on täielikult ebaõige. Nad rõõvivad seega endilt suure vaimuliku õnnistuse.

Kedagi pole keelatud. — „Kui usklikud kogunevad pühalikkude talituste täitmisele, siis viibivad kohal ka inimsilmadele nähtamatud olevused. Koosolejate hulgas võib olla ka mõni Juudas, ja siis on kohal pimeduse vürsti saadikud, sest nad jälgivad kõiki, kes keelduvad alistumast Püha Vaimu juhtimisele. Samuti viibivad seal ka taeva inglid. Need nähtamatud külalised on kohal igal säärasel koosolekul.“

„Koosolekule võivad tulla isikud, kes südamest ei ole tõe ega pühaduse teenrid, kuid siiski soovivad võtta osa teenistusest. Neid ei peaks keelatama. Sellel koosolekul on ka tunnustajaid, kes nägid Jeesust pesemas jüngrite ja Juudase jalgu. Enam kui inimlikke silmi jälgib sündmust.“ *The Desire of Ages, lhk. 656.*

Iga liige kohal. — „Ükski ei peaks eemalduma pühaõhtusöömaajast seepärast, et kohal on ka mõned kõlbmatud isikud. Iga jüngrit kutsutakse koos olema patustega, et sääraselt anda

Paul Willumson †

Issanda läks puhkama Paul Willumson, 3. aprillil 1939. a., 56 aastat vana, Kärus. Wend oli võidelnud kauemat aega adventrahva ridades. Barakult oli ta oma abikaasa kaotanud ja seega oma ainust poega iifii, oma laste õe kaasabil meheks lastvatanud. Mõned aastad tagasi tabas kurnav haigus tublit töömehet ja viis viimaks ta hauda. Viimasel pühaõhtusöömaaja koosolekul, mõni nädal enne surma wend Willumson oli rõõmus jelle wendluie üle, mis adventrahval on ja jelles waimus ta ka läks puhkama. Usume, et kohtume õigete ülestõusmiel.

tunnistust, et ta on vastu võtnud Kristuse isiklikuks Õnnistegijaks. Kristus läheneb oma rahvale ja pühitseb neid oma ligiolekuga. Mittekohased südamed ja käed võivad teenida sellel koosolekul, ometi on Kristus seal, et teenida oma lapsi. Kõik, kes usuvad kindlalt temasse, saavad rikkalikult õnnistusi. Kes aga hülgavad neid jumaliku õnnistuse hetki, kannatavad kaotusi. Nende kohta on öeldud sõnad: Teie ei ole kõik puhtad.“ *Samas*.

Käärimata leib ja viin. — „Kristus viibib veel laua ääres, kuhu oli asetatud paasa õhtusöömaaeg. Hapnemata leivad, mida tarvitati paasapühil, on tema ees. Laual asetseb ka paasa viin, milles pole käärimisaineid. Nende tähenduskujude kohta ütles Kristus, et need tähendavad tema veata ohvrit. Midagi käärimise läbi kõlbmatuks muutunud, mis tähendavad pattu ja surma, ei võinud esitada „puhast ja ilma veata Talle.“ *samas, lhk. 653.*

Mälestus ristilöömisest. — „Osa võttes Issanda õhtusöömaajast, näeme meie murtud leivas ja viinamarjamahlas tähenduskujuliselt edasi Issanda surma, kuni ta tuleb. Nii tuuakse värskena meie meele hetked tema kannatamisest ja surmast.“ *Early Writings, lhk. 217.*

Kui me võtame vastu leiva ja viina, mis kujutavad Kristuse murtud ihu ja valatud verd, siis me ühineme vaimus pühaõhtusöömaaja sündmustikuga ülemises toas. Näib, nagu me läbisiksime aia, mis pühitsetud selle surmaheitluse läbi, kes kandis maailma patud. Meie oleme selle raske võitluse tunnistajad, mille läbi meid lepitati Jumalaga. Vaimus on Kristus meie keskel risti lödud.“ *The Desire of Ages, lhk. 661.*

Alanduse teenistus. — „Kui tema nüüd nende jalad sai ära pesnud, ütles ta jüngrite vastu: „Ühe õpetuse märgi olen ma teile annud, et ka teie nõnda teete, kui mina teile olen teinud.“ Nende sõnadega Kristus ei vihjanud mitte külaliskohuse kombele. Selle all mõeldi enam kui külaliste jalgade pesemist nende teekonna tolmust.

Kristus seadis seega sisse vaimuliku talituse. Issanda tegevusega muudeti see alanduse tsere-moonia pühitsetud korralduseks. Jüngrid pidid seda alati täitma, et seeläbi neile meenuksid õppetunnid alandusest ja tööst.

„Selle korralduse määras Kristus ettevalmistuseks pühaõhtusöömaaja teenistusele. Kui salitakse uhkust, lahkmeeli ja riidu kõrgema koha pärast, ei või süda saada ühendust Kristusega. Meie pole valmistatud osa saama tema ihust ja verest. Seepärast määras Jeesus esimeses järjekorras omaenda mälestustalituse.“ *Samas, lhk. 650.*

Pühaõhtusöömaaja kord. — Enne koosoleku aega peab tehtama kõik korraldused. Diakonissid peavad valmistama leiva ja viina, korraldama puhtad linad ja asetama kohale pühaõhtusöömaaja laua. Diakonid peavad kõik korda seadma alanduse talituseks.

Võib järgida järgmist kava:

Laul.

Palvus.

Laul

Lühike uurimine korralduste tähendusest.

Jagunemine alanduse talituseks.

Kogunemine Issanda pühaõhtusöömaajale.

Laul (kui soovitakse)

Õnnistuse palve leivale.

[poolt.

Leiva murdmine jutlustaja või vanemate

Leiva üleandmine diakonitele, kes teenivad sellega rahvast.

Õnnistuse palumine viinale. [sellega rahvast.

Viina üleandmine diakonitele, kes teenivad Laul.

Lahkumine koosolekust.

Pärast koosolekut korraldavad diakonissid laua, hoolitsedes selle eest, et midagi leivast ega viinast ei jääks üle; leib põletatakse ja viin valatakse maapinnale. Nemad pesevad ka karikad ja linad. Diakonid hoolitsevad riistade eest, mida tarvitati alanduse talitusel.

Kes juhatab pühaõhtusöömaaja koosolekut. — Pühaõhtusöömaaja talitust juhatab ametisse õnnistatud jutlustaja või koguduse vanem, kes samuti on ametisse õnnistatud. Diakonid, kuigi õnnistatud ametisse, ei või juhatada seda koosolekut. Nad võivad, olles ametisse õnnistatud, ulatada liikmetele leiba ja viina.

Pühaõhtusöömaaeg haigetele. — Kui mõni liige on haige või mõni teine põhjus takistab teda osa võtmast pühaõhtusöömaajast koguduse kojas, peaks peetama nende jaoks eraldi teenistus. Seda teenistust võib korraldada ainult ametisse õnnistatud jutlustaja või koguduse vanem. Teda võivad abistada diakonid või diakonissid, kes tegelevad samuti kui korralisel teenistusel.

Wäljaandja: S. P. Adw. K. Cesti Siit. Toimetaja ja talitus: Merepuieste 14-a. Tallinn.

Wastutaw toimetaja: M. Bärengrub. Abitoimetaja: S. Piit.

Tellimishind: Üksiknumber 15 senti, poolaastas 75 senti, aastas 150 senti. Posti jooksew arwe 192.

„Kiirtrükk“, Tallinn, Rüütli 4. 1939.

27. aprillil 1939.

Hind 15 senti.